

Pax inuehere solet, etiam sunt ludi & spectacula quæ exhibit. Talem Pacem describit Homerus Il. o. per priorem vibem quam sculpsisse Vulcanum ait, in Achillis clypeo. Hic autem Græcus scholiastes cenfet magnas illas Quinquatrias (agebantur enim quinto quoque anno, & frustra est Charisius, qui quinquare pro lustrare accipit) sic vocari ad gratiæ amplificationem, non ad differentiam minorum. In quo fugit eum ratio, nam & magna dicebantur, & parua: μικρῶν παναθλων μνησιν meminit Menander Hypobolimo citante suda: sic magna & parua erant Thesmophoria ex Thespei instituto, de quibus legendi Plutarchus & Arnobius. τὰς ἡμέρας θείων.] Ad Cererem & Proserpinam quæ κόρη dicitur, referunt Græca Scholia: sed ego putem generaliter ad omnes deos. Διιπόλεια.] Vt Mineruæ præcipuum honorem & cultum Athenienses tribuebant, sic magnum Ioui quæ inter alia cognomina venerabantur πολιέα, siue πολιοῦχον (& Minerua hac etiam laude indigebatur.) Hinc dies ei sollennes Pandia, Diasia, Diipolia, quæ peragebantur 14. die Scirrophorionis mensis. Ac Diipolia ista erant imitamenta, vt ait Scholiastes, vel vt ait Hesychius, monumenta τοῦ πελάγους καὶ τοῦ βοός. Hoc quale sit, disertè describitur à Pausania in Atticis, ait enim in Poliei Iouis ara ordeum tritico permistum (πέλαγος eius generis erat) appositum, bouemque ad sacra comparatam, accedere ad aram, & fruges illas attingere. Οἰμοίως ἐλεήμων.] Muneribus placari etiam deos, D testatur illud, δῶρα θεοῦς παίδει. Hic præter ex-

A spectationem dixit ἐλεήμων ἡμεῖς χρυσίδων pro ἡτων. semper, inquit, vincunt me aurea moneta. Sed exspectabatur aliud, nempe, Miseret me semper vibium aut hominum. Vt autem argenteæ phialæ ἀργυρίδες, sic aureæ χρυσίδες vocatæ antiquitus: vel per ὑποκορισμὸν dixit pro auro, vt in Babyloniis idem Comicus χρυσίδαειον vsurpauit ἀντὶ τοῦ χρυσοῦ. Solent enim quod suauissimum est veteres ὑποκορίζεσθαι. Vnde apud Tranquillum in vita fatui Imperatoris: Rogo, inquit, quid dulcius offula? Tamen altero sensu χρυσίδας vsurparunt Pherecrates & Cratinus, sed tamen suspirior allusum ad ineretrices. Nam Chrysis nomen puellare Comicum fati notum, & Venus ipsa χρυσὴ dicitur, imò si credimus Hesychio indigitabatur in Cypro & Chalcedone Venus ἐλεήμων. Notat Sudas hoc loco τὸ ἐλεήμων, esse trisyllabum, & contrahi e, cum * Quod notasse superuacuum est, neque enim tam religiosè numeris se astringit liberrimus Comicus, vt Anapæstis curet parcere in hac sede, quibus frequentius vitur quam ipsis Iambis. sed observatio Græculi cuiusdam est scholastici syllabarum captatoris, aut quem esse dicemus ipsum sudam? nam mihi nomen Suda vel Suidæ barbarum videtur, neque scio an hac appellatione aut Lexicon, aut viri nomen intelligatur. Fecisset saltem quod his temporibus Bibliothecarum confarcinatores facere amant, vt ipse vitam suam patriamque suo de claris viris Catalogo Alphabetico recensuisset. Sanè enim notorem non habet quod sciam.

BIS ET VS. Διπλὴ ἐκ σίχων τροχαϊκῶν τετραμέτρων κατὰ ληκτικῶν ἑμείδ' οὐς ἑ. ἰαμβικοὶ τείμετροι

ἀνακτικτοί. ἔτα δύο κῶλα. ὦν τὸ μὲν, ἐκ διπλῆ σπονδείου. τὸ ἕ, ἐκ σπονδείου ἑ τροχαίε, ἀμφοτέρη διπλῆ.

ΥΜέτερον ἐν τεῦθεν ἔργον ὦ ἄνδρες, ἀλλὰ
 ἔ' ἀμιας
 Εἰσιόντες ὡς τάχιστα αὖθις λίθοις ἀφέλιετε.
 Χο. ταῦτα δεῦρο, σὺ δ' ἡμῖν ὦ θεῶν ἑ-
 φάτατε,
 Αἴψα χεῖρ ποιεῖν, ἐφεσὺς φεάζε δημιουργι-
 κός.
 Τ' ἄλλα δ' ὀρήσῃς ὑπουργεῖν ὄντας ἡμαῖς οὐ
 κακοίς.
 Τρ. Ἀγε δὴ σὺ ταχέως ὑπεχε πῶ φιάλλω, δ-
 πως
 Εργω φιαλλῶν δ' ἑξάμετροι τῶσι θεοῖς.
 Ερ. Σπονδὴ σπονδὴ.
 Εὐφημῆτε δ' ἄφρατε.

E VOs viri huc incumbite atque adeste, cūm-
 que uectibus
 Limine occupato saxa quàm cūd diuellite.
 CH. Ista sient: At Deorum ὀ diue solertissu-
 me
 Impera quid factu opus sit, Architecte, praesi-
 dens,
 Cetera haud malos te habere subministras ar-
 bitror.
 F TRY. Age pateram tu suscipe actutum, ut
 deum
 Ritè ordiamur sacra libantes prece.
 MER. Liba liba.
 Iam linguis faueto quisqz.

Σχόλια. Υμέτερον ἐν τεῦθεν. [διπλὴ καὶ ἐν εἰδῆσει σί-
 χοι τροχαῖοι τετραμέτροι καταληκτικοί. ἔτα ἐν ἑπι-
 θέσει πρὸς τοῖς τετραμέτροις σίχοις ἰαμβικοὶ β. καὶ
 ἐκθέσει κῶλα β. ὦν τὸ μὲν ἐκ διπλοῦ σπονδείου, τὸ δὲ
 ἐκ τοῦ δευτέρου τροχαίου καὶ ἀπὸ διπλοῦ. τὸ δὲ ἐξ ἑ
 ἰαμβεῖα μέχρι τοῦ ὑπόθεσι δὴ πᾶς καὶ κατάγε τοῖ-
 σιν ἀλάως. ἐπὶ πᾶ τέλει κορωνίς. ὁ Ἑρμῆς δὲ ταῦτα πα-
 ρακελεύεται. ταχέως δὲ πεποιμένον αὐτὸ μεταβαλλό-
 μῳον πῶ προάφρῃσιν ἵνα μᾶλλον αὐτὸ δειξῆ ἢ ἴσῃνα τοῦ
 λήμματος. Δημιουργικός.] ἀντὶ τοῦ ἰουλιονικῶς. τοῦς

ἡδὲ κλονας, δημιουργὸς ἔλεγο. Ἀγε δὴ σὺ ταχέως]
 ἀγε φησὶ πρότερον ἀπειθῶν τοῖς θεοῖς ἵνα οὕτω τοῦ ἔργου
 ἐξώμεθα. Εργω φιαλλῶν. [ὡς ἐπὶ θεῶν τῆ φιάλλῃ
 ἐπὶ τῶ ἔργων ἢ ἐργω ὀπιθαλοῦ μῶ. ἐπὶ τοῦτο ὀρησά-
 μῳ. εἰρήλαι δὲ ἑ ἐν τοῖς σφηξὶ παίζει δὲ πρὸς πῶ φιά-
 λῳ πῶ δ' ὦρον αὐτῶ δ' οὐθεῖαν. ἢ ὅτι φιαλεῖν κρυεῖως ὅστ'
 τὸ ἀρχεῖς παράγματος. ἀλλως. ἔ' ἔργω ὀπιθαλώμεθα
 καὶ προθυμῶν μῳ. ἐπὶ τῶτο ὀρησῶμεν καὶ ἀπεισῶμεν καὶ
 εὐφρανθῶμεν. Σπονδὴ σπονδὴ.] ἔ' ἑ ἀξίεσι τ' Ἑρ-
 μῳ λέγειν ἀπὸ δ' ὄντα.